

Novice.

Naprej! Naš list se je pričel v zadnjem času nepričakovano lepo razvijati. Z vsakim dnevom narašča število naših naročnikov in prejšni, stari naročniki se z nami vedno veselijo lepega napredovanja „Štajerca“. Tudi inzerenti so prišli do prepričanja, da je naš list eden najboljših za razširjenje oznanil. S tem, da ima naš list vedno več inzerentov in naročnikov ter se ga povsod vesled njegove brezobzirne resnicoljubnosti vedno raje čita, smo tudi mi obliko in vsebino lista vedno izboljšavali in povečevali. Pred 4 leti je izhajal list še komaj na 8 straneh in to vsakih 14 dni. Danes pa izhaja vsak teden. V zadnjem času smo morali tudi mnogokrat dodati 2 stranice priloge, tako da list opetovano na 10 straneh izhaja. Poleg tega prinašamo že par mesecev sem slike in to v vsaki številki od 3—8 slik . . . Vprašamo nasprotnike in prijatelje: Ali ni to lepi napredek? Kateri list na spodnjem Štajerskem in na Koroškem se zamore s tako zdravim napredovanjem ponášati? Nobeden! In vkljub temu vsemu nismo našo naročnino niti za vinar zvišali. Prejkoslej stane „Štajerc“ za celo leto samo 3 krone. Tako velikega in cenega lista sploh v naših pokrajinah nimajo. In naši klerikalci ter liberalni nasprotniki so še vedno tako neumni, da lažejo svojim vernim ovčicam o „nazadovanju“ „Štajerca“. Mi jim to veselje privoščimo. Ali svojim prijateljem priporočamo, da naj z vsemi močmi delujejo, da pridobi „Štajerc“ še več novih naročnikov. Potem bode še bolj napredoval in naročnikom še več nudil! Mi gremo naprej, kajti na naši strani je resničnost in pravičnost. Naprej!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Postajenačelnik Reichel v Ptuj sicer še vedno ni postal inšpektor, čeprav je njegova ljubezniva žena baje že vse mogoče storila, da doseže to čast. Zelo znaška oblast ga pač pozna in dobro pozna. Zato pa je Reichel postal precej nezadovoljen s celim svetom in hodi okrog kakor rjoveči lev, ki gleda, koga bi požel. No, požreti se razven pohanih pišk niko od enega Reichelna ne dá . . . Mi smo dali temu večnemu kandidatu za inšpektorstvo nekaj časa sem mir. Mislili smo, da bode sam izprevidil, da ga v Ptuj noben pes ne povoha in da je zato skrajni čas, da grè „v penzijo.“ Ali nè, Reichel si je še več domišljaval, odkar smo ga pri miru pustili. Mož sicer rad pije in tudi v službi je že opetovano dišal po vseh vrstah alkohola. V pijanosti je menda tudi zadnjič v hotelu Osterberger na nečuvani način proti neki tuji družini obrekoval in psoval dekliski zavod („Mädchenheim“). Agitiral je za uršulinski kloster v Celovcu. Nekateri gostje so bili zaradi Reichelrove hujskarje proti mestu, v katerem živi, tako razburjeni, da bi mu kmalu pokazali, kje je pustil mizar luknjo. In enkrat se bode temu denuncijantovsko nadahnjenemu predrznežu tudi kaj ednakega pripetilo. Vsaka potrpežljivost ama svoje meje in tudi potrpežljivost s tem človekom bode minula. Reichel je danes v Ptuj — izizivanje! Noben vrag tega človeka ne spoštuje.

Uradniki ga poznajo kot denuncijanta, delavci kot surovega zatiralca, javnost ga prezira kot človeka, katerega je ptujski župan moralno iz svoje sobe vrgel, v gostilnah in na cestah se mu smeji, celo njegovi predstojniki ga ne marajo za inšpektorja narediti, družba se mu izomika in le otroci se smeji rdečim mašnicam njegove ženke . . . Citatelji nam naj oprostijo: mi bi gotovo ne popisali toliko papirja za tega možica, ko bi ne bil postal Reichel navadni agent proti mestu, v katerem živi. Temu divjanju tega „Urwienierja“ mora biti enkrat konec. Proč z Reichelnom, drugače izpregovorili bomo še resnejšo besedo!

Na zadnjem shodu v Ptuj smo opazili tudi minoritskega mežnarja ali organista ali kaj že je. Možakar sicer gotovo ne plačuje posebno veliko davka. Ali veselilo nas je pa le, da se zanima za shode „nemčurjev“ in „brezvercev“. Seveda, črnogledi so rekli, da je prišel možakar samo šponirizati. Rekli so, da so ga poslali nekateri črni gospodje, ki se sami ne upajo na taka zborovanja, ki pa prav radi o njih klerikalnemu časopisju poročajo. No, mi ne vemo, ali je to res. Morda je prišel možakar res iz lastnega nagiba, kajti gotovo občuti tudi on slabe gospodarske razmere. Klerikalizem, ki ima milijone in milijone mrtvo ležečega denarja, ne more svojih hlapcev pošteno plačevati. Celo najpobožnejši organist dobi komaj toliko plače, da si kupi nekaj krompirja. Ni čuda, da postajajo mežnarji in organisti nezadovoljni in da tuhtajo na revolucijo. Omenjeni minoritski mežnar je bil torej na našem shodu. In ko se je glasovalo za rezolucijo, v kateri se je obsodilo klerikalno politično lumparijo, takrat ni mežnar proti glasoval. Prepričani smo torej, da se je mežnar strinjač z našo rezolucijo. Bravo! Upamo pa, da ga debeli gospodje minoriti zaradi tega ne vržejo na gorečo grmado . . .

Iz dravskega polja se nam poroča prav čudne stvari o razmerah v nekaterih občinah. Tako stoji stvar n. p. v Stojncih prav neprijetno. Lov, za katerega je dobila občina prejšne čase od najemnika prav lepe svotice denarja, izvršuje občina zdaj sama. Občina ima vsled tega lovške nadzornike, ki so pa obenem občinski svetovalci. Ti imajo pravico, postreliti divjo perutnino za-se. Ali ljudje majejo z glavami in so prepričani, da na koncu občina tudi zajcev ne bode dobila. Sicer pa je tam tudi neki lovski nadzornik, ki strelja na ljudi. Baje je šele pred par tedni nekega fanta hudo obstrlel. Ni čuda, da se jeza in sovraštvo hudo širi. Govori se celo, da je te dni enkrat neznanec skozi okno tega „lovca“ streljal. Ali se bode zdaj kar tako meni nič tebi nič na ljudi streljalo? Vprašamo oblasti, kaj ona o temu misli! Kmetje sami pa se nam smilijo. Kajti v gotovih občinah stoji le par možakarjev pri koritu, ostali pa zanje plačujejo . . .

Sušnik odšel. Predpreteklo nedeljo vzel je bivši župnik v Črešnjovcu pri Slov. Bistrici Janez Sušnik slovo od svojih ovčic. Odpotoval je v ječo, kjer bode 4 mesece zaradi zapeljavanja h krivi prisegi sedel. Vsa fara, razven par tepcev, je od veselja zavriskala, ko je

ta pohujšljiva nadloga odšla. Upamo, da Sušnik ne bode nikdar raz prične pohujšanje širil! S tem je odigran zadnji akt v tej žalostni in sramotni zadevi. Leta dolgo smo se borili proti Sušniku, ali oblast nas ni poslušala. Zdaj, ko je napravil Sušnik katoliški veri veliko škodo, zdaj ko je vso javnost v svoji fari in daleč naokrog pohujšal, zdaj se je sam — v ječo spravil. S tem je za nas grda zadeva krivoprisežnika gotova. Adio!

K občinski volitvi v Teharjih nam je še poročati, da smo tudi v I. razredu zmagali. Prvaški kandidati so dobili namreč samo 7, naši pa 9 glasov. Tako je torej napredna zmaga popolna. Dosljej so imeli prvaki vsaj II. razred; zdaj pa nimajo nobenega pristaša v občinskem zastopu. Čast vrlim naprednim volilem!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvemazvezdicama **) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 26. septembra v Lipnici*; pri Sv. Trojici*, okr. Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 27. septembra v Ormožu (svinjski sejem). Dne 28. septembra v Cmureku**; na Ptuj (sejem s ščetinarji); v Inemem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v mestu Mariboru*. Dne 29. septembra v Vranskem**; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogato živino); v Verzeju**, okr. Ljutomer; pri Sv. Lovrencu na Drav. polju**, okr. Ptuj; v Pilštanjju**, okr. Kozje; v Šoštanjju**, v Marnebergu**. Dne 30. septembra v Gradcu (sejem z malo klavno živino). Dne 31. septembra v Brežicah (svinjski sejem). Dne 1. oktobra pri Sv. Lovrencu v Slov. gor.**; okr. Ptuj; v Kostivnici**, okr. Rogatec; v Brežicah (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z mlado klavno živino). Dne 3. oktobra pri Sv. Heleni*, okr. Šmarje pri Jelšah; v Ormožu*: v Slovenjem Gradcu*; v mestu Celju*. Dne 4. oktobra v Žalcu**, okr. Celje; v Jurkloštru**, okr. Laško; v Ormožu (svinjski sejem); v Radgoni. Dne 5. oktobra na Ptuj (sejem s konji, govedom in ščetinarji); v Lučah (sejem z drobnico), okr. Arvež; na Ponikvi*, okr. Celje; v Inemem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje.

Posebni vlaki v Gradec. Povodom graškega jesenskega sejma, ki se vrši od 1. do 9. oktobra, vozili bodejo 6. in 9. oktobra posebni vlaki s 40% znižanjem voznine; karte (za vožnje nazaj) teh vlakov veljajo 8 dni dolgo za vsak osebni vlak. Odhod iz Celja ob 6 ur 35 m zutraj, prihod v Gradec ob 10 ur 25 m dopoldne. Več se izvè na plakatih, ki se jih na kolodvorih vidi.

Z nožem sunil je v gornjegrajskem okraju posestnikov sin Janez Peglič tovariša Miho Režika in ga težko ranil.

Poiskus umora skozi okno. V Pišecah ustrelil je neznanec skozi okno v stanovanje gozdarja Schlager. Zadel ga je v glavo in ranil težko. Vzrok poiskusnega umora je brzokone maščevanje.

Pazite na deco! Z vrelo kavo so v Mariboru 9 letnega Gustava Ogrizek polili. Otrok je bil tako težko poškodovan, da je drugi dan v bolnišnici umrl.

Pretep. Zakonska Jože in Marija Jegričnik v sv. Magdaleni pri Celju sta svojega soseda P. Schwajger hudo pretepla in težko ranila.

V silobranu je delavec Franc Kalonc potegnul nož, ko sta ga na poti iz Braslovč v Polzelo dva fanta napadla. Ranil je enega fanta težko, medtem ko je drugi pobegnul. Kalonc je stvar sam orožnikom naznanil.

Ubijalca zaprli so v Mariboru v osebi hlapca Jakoliča, ki je svoj čas v sv. Martinu pri Wurmbergu nekega pekovskega pomočnika ubil.

Huda ženska. V Trbovljah je polila 63 letna žena 68 letnega Andreja Obreza svojega moža s petrolejem in je potem njegovo obleko zažgala. Nesrečnež je smrtnonevarno ožgan in so ga morali v ljubljansko bolnišnico poslati. Peklenska babnica storila je to baje iz ljubosumnosti.

Tifus vlada v Pletovčih pri Celju. Prinesli so to bolezen baje romarji seboj.

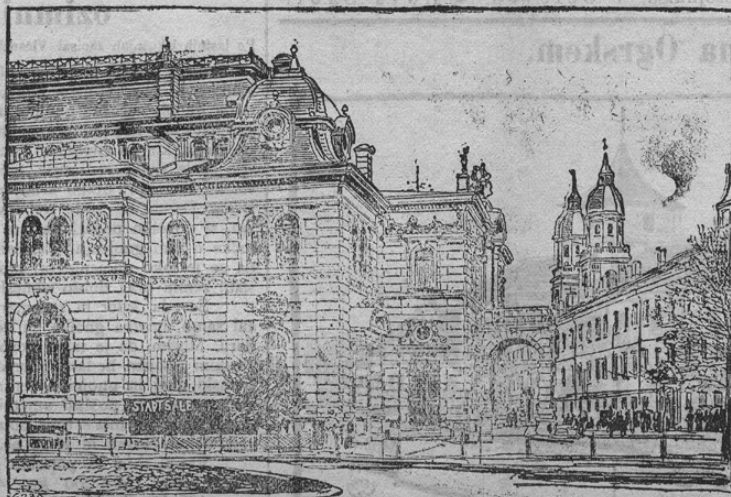
Rudarska smrt. V četrti etaži „abbaua“ v Trbovljah (Westrevier) se je kamenje vsled streljanja podlo. Tri delavce je zasulo. Vkljub temu, da se je pričelo takoj z rešilnimi deli, našli so delavca Dimitrij Grek vendar le kot mrliča. Ostala dva pa sta bila le lahko poškodovana. Neumno igranje s strelnim orodjem napra-

Katoliški shod.

Poročali smo že, da se je vršil te dni v Innsbrucku letošnji avstrijski katoliški shod. Shod ima v prvi vrsti politično-klerikalni pomen. Naša slika kaže palačo, v kateri se je zborovanje vršilo.

Zahtevajte povsod

„Štajerca“



Kupujte „Štajerčeve“ užgalice! Glavna zaloga firma Slawitsch v Ptuj.

vilo je že mnogo nesreč. V Celju sta se igrala dva fanta s pištolo, ki se je razprožila. Pri temu je bil 14 letni Viljem Putan v prsih težko ranjen.

Grozni požigalec. V Ljutomerju so zaprli kočarskega sina Seka, ki je v okraju več kot 30 hiš zažgal. Tudi vas Verkovce, ki je popolnoma pogorela, je on zažgal. Zaradi njega je bil tudi neki orožnik obstreljen, kakor smo to že svoj čas poročali.

Z gajzlo težko ranil je voznik Anton Kacun na Vranskem nekega Martina Lihteneger. Stepla sta se v pijanosti.

Iz Koroškega.

Prvaški popravkarji nadaljujejo svoje delo in nam še vedno „popravke“ po § 19 pošiljajo. Vsakdo ve, da tak „popravek“ nič ne pomeni. Ti popravki so veščidel navadni švindeli. Ali paragraf 19 je ravno tako modro sestavljen, da se mora take čečkarije prinesiti. Mi seveda vzdržujemo vse svoje trditve. Pribijemo torej še enkrat, da bode mnogo slovenskih popojilnic kmetske denarje izgubilo, ker so se vsedle na limanice Weiss-Kayserjevih sleparjev. Resnica je, da se je več milijonov denarja popojilnicam pokradlo. In zdaj naj imajo „popravkarji“ besedo. Doslej smo sprejeli sledeče popravke: — „Gospod Karol Linhart, odgovorni urednik „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na članek „Velikanski klerikalni polom“, „Milijoni kmetskega denarja zapravljeni“, objavljen v Vašem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite na postaven način nastopni popravek. Ni res, da so v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene tudi vse slovenske popojilnice, in ni res, da bodo te popojilnice vse svoje denarje izgubile. Nasprotno je res, da podpisana slovenska popojilnica ni članica nemške centralkase, ser da s to nemško centralno kaso, kateri načelnik je bil Nemeč monsignor Weiss, nima prav nobene niti najmanjše zveze in zato tudi vsled poloma v nemškem taboru podpisana popojilnica ne more niti vinarja zgubiti. Popojilnica na Zili, dne 8. septembra 1810. Anton Erat, odbornik in tajnik. Andrej Pečar načelnik.“ — „Gospod Karol Linhart, odgovorni urednik „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na članek „Velikanski klerikalni polom“, „Milijoni kmetskega denarja zapravljeni“, objavljen v Vašem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite na postaven način nastopni popravek. Ni res, da se v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene tudi vse slovenske popojilnice, in ni res, da bodo te popojilnice vse svoje denarje izgubile. Nasprotno je res, da podpisana slovenska popojilnica ni članica nemške centralkase, ter da s to nemško centralno kaso, kateri načelnik je bil Nemeč monsignor Weiss, nima prav nobene niti najmanjše zveze in zato tudi vsled poloma v nemškem taboru podpisana popojilnica ne more niti vinarja izgubiti.

Hranilnica in popojilnica v St. Jurju na Zili, 8. septembra 1910. Načelnik Thomas Zwid, tajnik Anton Moser.“ — „Gospod Karol Linhart, odgovorni urednik „Štajerca“ v Ptuj. Na podlagi § 19 tiskovnega zakona zahtevamo, glede na članek „Velikanski klerikalni polom“, „Milijoni kmetskega denarja zapravljeni“, objavljen v Vašem listu z dne 28. avgusta t. l., da objavite na postaven način nastopni popravek. Ni res, da so v Weissovi centralni kasi (Centralkasse der landwirtschaftlichen Genossenschaften) združene tudi vse slovenske popojilnice, in ni res, da bodo te popojilnice vse svoje denarje izgubile. Nasprotno je res, da podpisana slovenska popojilnica ni članica nemške centralkase, ter da s to nemško centralno kaso, kateri načelnik je bil Nemeč monsignor Weiss, nima prav nobene niti najmanjše zveze in zato tudi vsled poloma v nemškem taboru podpisana popojilnica ne more niti vinarja zgubiti. Hranilnica in popojilnica v Sinčevsi, dne 6. septembra 1910. Jozef Šipuš, Janez Sumoh. Jurij Reiter.“ — Nekatere popojilnice nimajo niti toliko denarja, da bi poštino plačale. Zato so nam poslale „popravke“ nefrankirane. Vsi ti „popravki“ so seveda v Celovcu skovani. Morda je imel monsignore Podgorc svoje roke zraven, ki je Weissov prijatelj! Ali prav tako lumparija ne bode pomagala. Nasprotno, mi bomo ljudstvu še raje oči odpirali. Le popravljajte, pobožni lažniki, s tem si delate le sami škodo!

Na mnogo vprašanj, zakaj da objavljamo „popravke“ slovenskih popojilnic, omenimo le še enkrat, da moramo to vsled slabe postave storiti. S § 19 se lahko vsako lumparijo „popravi“. Farški tat Weiss, ki je s pol milijona kmetskega, iz popojilnic ukradenega denarja ušel, nam bi tudi lahko poslal „popravek“: Ni res, da sem tat, res je pa, da sem prijatelj Podgorca in „Š-Mira“... Tako stoji torej stvar: „Popravek ničesar ne dokaže. Ako smo kedaj kaj krivega o popojilnicah trdili, zakaj nas te ne tožijo? Zato, ker dobro vedo, da je sveta resnica, da so klerikalci koroškim kmetom 4 milijone kron oropali. To se ne da popraviti. Za klerikalce je na Koroškem vse minulo in tisti, ki tej roparski bandi še kaj verujejo, so svojo pamet izgubili. Mi bomo torej „popravke“ naprej objavljali, ker to postava zahteva. Ali ravno tako bomo i zanaprej — resnico potrdili!

O polomu na Koroškem nam piše neki odlični prijatelj: Slovenske popojilnice se bojijo, da bi jih zaslepljeni vložniki zapustili; zato pošiljajo neumne „popravke“, katerim se pri nas vsakdo smeji. Mi ne silimo nikogar, da najsvoj denar iz popojilnice vzame (ako ga dobi?!); Ali kder svoj denar izgubi, naj se potem sam za nos prime... Prvaki v svojih „popravkih“ trdijo, da slovenske popojilnice niso udeležene pri polomu. To je laž!!! Pri central-kasi, katero so klerikalci oropali, je cela vrsta slovenskih popojilnic. Zakaj pa ne pošljejo „popravke“ n. pr. popojilnice v Celovcu, v Hovs-Škofi-

cah in v Galiciji? Zakaj ne prvaška druga v Sinčevsi-Velikovcu? Ker so te in razne druge prvaške „popojilnice“ udeležene pri polomu. Ostale popojilnice se bojijo; zato zdaj „popravljajo“. Najprve je pričela „popravljati“ popojilnica v Podljublju, ki je popolnoma podobna propalim farškim podjetjem. Bila je preje v Slov. Plajburgu in jo je tamošnji dostojni župnik pošteno vodil. Politični hujskač Arnuš jo je spravlil v Podljubelj. Nastavil je tudi svojega brata v „Delavskem domu“ in pričel zidati ter po celem svetu (tudi pri Nemcih) denarje fehtati. V nasprotju s pravimi duhovniki je Arnuš zelo eleganten in pije in se zabava kakor bogatin. Mnogokrat so ga obiskali Weiss, Walcher, Podgorc in ednaki tički. Zdej taji prijateljstvo! To je značaj! — Ražun v sv. Jakobu bi naj tudi raje jezik za zobmi držal. Zavozil jo je popolnoma s svojimi podjetji. V kratkem bomo povedali, v kako velikanskih dolgovih so Ražunova podjetja. Seveda, plačali bodo te dolgove drugi!... Toliko za danes! **Dokler ne bodejo imele slovenske popojilnice oblastvenega nadzorstva, toliko časa jih ne moremo za poštene smatrati.**

Z ozirom na klerikalni polom delajo ljudje tudi razne šaljive opazke. Ena teh se glasi takole: — Kakšna razlika je med sv. Jožefom in monsignorem Weissom? — Odgovor: Ko je sv. Jožef pobegnul, vzlet je osla seboj; ko pa je monsignore Weiss pobegnul, pustil je svoje osle doma.

Sele. Piše se nam: Ivan v zgubi! tako je kričal njegov edini prijatelj s solznatimi očmi. Brž sta se morala napraviti na pot, babica z torbo, mož v svetlem dnevu z laterno. Daleč se je moglo klepetati, našli so ga in srečno pripeljali žalostnega možiča v staro kraljevstvo. Minister ga je že pričakoval, ker dobil je pesmico:

„Ko sem prišel na —;

Ko tebe ni bilo več tam,

Žalosten se vračam

Nazaj v moj divji raj“... .

Srečni pozdrav od misijonarja med divjaki, Ivan posledni... . Govoriti ni mogel, zavoljo hudega pokanja slišalo se ni, srutij Ivan ni mogel tukaj ostati, nazaj je moral med divjake... . Ja, ja, tak je tak, kdor veter seje, žel bo vihar... . Verjamejo ti radi, lepo v Lipi pri Vrbi za te ne bo, ker prosili te niso, da bi prišel k njim. Daj mir in pokoj, boš tudi ti pokoj našel!

Smrt na manevru. Iz Celovca se poroča, da je pri manevrih neki dragonec iz konja padel in bil takoj mrtev.

Zaprli so v Paternionu hlapca Petra Kóferle, ki je iz ljubljanske ječe, v kateri je zaradi tatvine sedel, pobegnul.

Lepo ščuko (Hecht), ki je več kot 1 meter dolga, vjel je uradnik Koch v Ossiaškem jezeru.

Požar. Pogorelo je v Kadöllu gospodarsko poslopje kmeta Wirta z vso krmo in mašinami. Edino živino so zamogli rešiti. Škode je precej.

Obesil se je hlapec Jožef Weber v sv. Lenartu pri Beljaku.

Pazite na deco! 1½ letna hčerka Avgusta krojača Schaker v Bistrici na Dravi je padla v potok ter utonila.

Gnojenje z umetnimi gnojili ozimni rži.

Po lastnih izkušnjah zapisal Vičanski Skerlec pri Veliki Nedelji.

Meni vedno prihajajo poročila od kmetskih posestnikov, ki povprašujejo, kako, kedaj in s katerimi umetnimi gnojili naj bi gnojili ozimni rži in koliko bi ta gnojila stala, ker jim primanjkuje hlevskega gnoja, to pa z bogtega, ker so morali v jeseni lansko leto skrčiti število svoje živine radi suše, toče itd. Letos pa vsled tako visoke cene (pri obilni krmi) niso bili v stanju nakupiti živine. Da mi ne bode treba vsakemu posebej odgovarjati, si dovolim podati na tem mestu nekatere važnejše točke o tem gnojenju. Zapišem iz lastnega prepricanja, da se je tako gnojenje pri mojih večletnih poskusih na slabi zemlji prav dobro obneslo.

Seveda, kdor bi zanemarjal živinski gnoj in kupoval samo umetna gnojila, ta gotovo ne bi dobro gospodaril. Mislim, da je takih gospodarjev malo, ki bi z živinskim gnojem bedasto ravnali. Kdor pa izkoristi vs živinski gnoj in gnojnico, ter mu še primanjkuje gnojnih sredstev, naj se poslužuje umetnih gnojil, ker nobena poljska rastlina ne more brez potrebne hrane dobro uspevati, kakor človek in živali ne.

Vzami torej za popolno gnojenje ozimni rži na en hektar njive: 150—200 kg. 40%, Kalijeve soli; tega stane 100 kg. K 12/70; 500—600 kg. Tomaževze žindre, ta stane 100 kg. K 8— in 150—200 kg. čilskega solitra, ta stane 100 kg. K 30/50.

Nemški cesar na Ogrskem.

Nemški cesar Viljem II. potoval je te dni na Ogrskem, da se tam udeleži velikih lovev. Živel je na gradu Bellyo nadvojvode Friderika. Naša slika kaže ta krasni grad. Po končanem lovu je cesar odpotoval na Dunaj k obisku našega cesarja Franc Jožefa, kateremu je ob priliki 80. rojstnega dneva svoje čestitke izročil.

Cenjene somišljenike opozarjamo, da so izšle na novo

„Štajerčeve“ **užigalice.**

Glavno zaloga ima trgovina bratov Slawitsch v Ptuj.

V vsaki napredni hiši naj se rabi te užigalice!

